

Mörkret är så stort

Jag märkte aldrig förut att mörkret är så stort.
Dagarna mörknar minut för minut. Snart är den
blommande sommaren slut.

Apropå ”to be patient”

För någon vecka sedan var jag till närmaste sjukhus och kollade trycket i mitt ena öga. Det hade gått upp igen, trots att jag bara ett par veckor tidigare fått underkasta mej femton laserskott i ögat vilket skulle ta ner trycket.

Det gjorde det, men nu var trycket alltså för högt igen. Det är snart nio år sedan jag fick akuta problem med synen. En höstkväll när jag satt och löste korsord blev synintrycket som en gröt av små myror som irrade runt, färgseendet försvann och jag blev helt förskräckt.

Ringde 1177 och fick rådet att kontakta ögonavdelningen snarast. Fick komma in akut. Då hade färgseendet kommit tillbaka och myror-

na försvunnit. Efter noggrann undersökning fick jag veta att jag hade både grå och grön starr på mitt högra öga plus ytterligare ett fel. Sedan dess är jag flitig patient på Ögon.

Fjorton dagar innan min man gick bort hösten 2017 genomgick jag en gråstarroperation. Resultatet blev inte bra. Linsen försköt sig och jag såg sämre än tidigare. Det känns hela tiden som om jag har något som måste blinkas bort, ett grovt hårstrå eller en skärva av något slag.

På senhösten 2021 remitterades jag till Örebro för att få det hela åtgärdat. Nu har jag stått i operationskö i mer än tjugo månader – snart sju

gångar den så kallade vårdgarantin – och under tiden har tillståndet för mitt öga försämrats. Nu antyder Ögonavdelningen i Västerås att en operation nog är bortkastad eftersom resultatet kanske inte blir vad man kan önska sig.

Undrar just vilka andra sjukdomsbesvär som behandlas på liknande sätt? Kanske vissa patienter hinner dö? Ett dåligt öga dör man inte av men det påverkar ens livssituation i väldigt hög grad.

Det som ger mitt liv störst innehåll är att kunna läsa och skriva och ta del av vad som sker ute i världen, att göra saker med mitt barnbarn. Möjligheterna till detta försämras vartefter tiden går och jag känner stor oro för att även mitt andra öga ska drabbas. Då vore mitt liv över.

Jag har länge varit sysselsatt att dagligen droppa mediciner i ögat, fyra olika sorter

vid tre olika tillfällen – 3–1–4. Nu har ytterligare två mediciner tillkommit för att avhjälpa obehagen av de övriga och laserbehandlingen. Den ena ska tas fyra till sex gånger per dag och den andra morgon och kväll.

Kan säga att jag måste leva efter klockan. Vid förra besöket hade trycket gått tillbaka markant och jag blev så glad, men på Ögon ansåg de att jag ändå måste genomgå en ny laserbehandling.

I onsdags var det meningen att den skulle ske, men efter lite diskuterande beslöt man att vänta med behandlingen. Har förstått att läget med mitt öga är sämre än jag trodde. Insikten har berövat mej flera natters sömn och även drabbat min förmåga ... to be patient.

Men saker som man inte kan påverka måste man släppa, hittills har jag kunnat hitta tillbaka till balans i tillvaron. Hoppas på det nu också.

Inger Klintberg Danielsson 23-08-09

